

"...nincsen üdvösség senki másban..." /ApCsel 4, 12/

JÉZUS KRISZTUS ISTEN FIA MEGVÁLTÓ

2018. Reformáció XXIV. évf., 3. szám

AZ MCSSZ ICHTHÜSZ KÖZÖSSÉGÉNEK LAPJA

Petőfi Sándor: Itt van az ősz, itt van újra

*Itt van az ősz, itt van újra,
S szép, mint mindig, énnekem.
Tudja isten, hogy mi okból
Szeretem? de szeretem.*

*Küülök a dombtetőre,
Innen nézek szertesztét,
S hallgatom a fák lehulló
Levelének lágy nesztét.*

*Mosolyogva néz a földre
A szelíd nap sugara,
Mint elalvó gyermekére
Néz a szerető anyja.*

*És valóban ősszel a föld
Csak elalszik, nem hal meg;
Szeméből is látszik, hogy csak
Álmos ő, de nem beteg.*

*Levetette szép ruháit,
Csendesen levetkezett;
Majd felöltözik, ha virrad
Reggele, a kikelet.*

*Aludjál hát, szép természet,
Csak aludjál reggelig,
S álmodj olyakat, amikben
Legnagyobb kedved telik.*

*Én ujjam hegyével halkan
Lantomat megpendítem,
Altató dalod gyanánt zeng
Méla csendes énekem. –*

*Kedvesem, te ülj le mellém,
Űlj itt addig szótlánul,
Míg dalom, mint tó fölött a
Suttogó szél, elvonul.*

*Ha megcsókolsz, ajkaimra
Ajkadat szép lassan tedd,
Föl ne keltsük álmából a
Szendergő természetet.*

• Gyertek a Berekfürdői Fórumra! (15. o.)

- Emlékezzünk gróf Tisza István mártír miniszterelnökiinkre! (3. o.)
- Éljétek át a fantasztikus vízi túránkat és gyertek jövőre a Marosra! (4. o.)
- 30. tábor a Börzsönyben, biztos lesz nyitottan jövőre is (9. o.)

„A Mester itt van és hív téged” (Jn 11,28)

Isten jósága hálára, hűsége kötelez

Olvasandó 5Mózes 8.

A R(r)eformáció számunkra legalább három dolgot jelent, és három dologra kötelez: a.) visszatekintés a 16. századi Reformáció eseményeire és értékeire, b.) az azóta eltelt évszázadok reformatori tanításainak és történelmi eseményeinek tanulmányozása, c.) hitünk és életünk ennek fényében való biblikus megújítása.

Miért is van szükség a visszatekintésre? Azért, hogy életünk minősége jobb legyen a következő szakaszában. Nem pusztán leltárról van szó, hanem a tanulás levonásáról és az eredményhez való további igazodásról. A fenti bibliai fejezetben többek között ezt olvassuk: „Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened, az Úr a pusztában negyven éven át, hogy megsanyargatva és próbára téve téged megtudja, mi van a szívedben: megtartod-e parancsolatait, vagy sem? Sanyargatott és éhezett, de azután mannával táplált, amelyet nem ismertél, és atyáid sem ismertek. Így adta tudodra, hogy nemcsak kenyérről él az ember, hanem mindazzal él az ember, ami az Úr szájából származik.” (5Móz 8,2-3)

Ennek alapján három dolgot mindenféleképpen észre kell vennünk az életünkben és a történelemben is, ifjú korunktól aggastyán korunkig. Mert ha igaz a közismert mondás: *a történelem az élet tanítómestere*, akkor az is igaz, hogy a saját élettörténetünk egy-egy szakasza a saját magántanárunk, aki/ami sok olyan okos dologra tanít(hatna) meg bennünket, amelynek tudatában nem a temető felé haladnánk életünk következő szakaszában, hanem az „ígéret földje felé”. Ez korlátozottan a földi világunkban is érvényes, mert csak azért érdemes újabb és újabb szakaszokat megélni az életünkben, hogy azok ne csak elmúljanak, hanem beteljenek sok jóval, örömmel, korrekcióval, tervek, álmok megvalósulásával, „szívünk bölcsébbé válásával” (Zsolt. 90). És természetesen örök értelemben is, mert Krisztusban az a reménységünk van, hogy áldozata által Isten kegyelme az örökkévalóságba emel bennünket e földi lét után.

Az olvasott Ige arra hívja a pusztában vándorló és a cserkészösvényen járó népét, hogy visszatekintve vegyék, vegyük észre és hálásan vegyük számba, hogy milyen sokféle módon vezetett, sőt hordozott minket szerető Istenünk. Sokszor az Ő gondviselő és megmentő kegyelmét a véletlennek tulajdonítjuk. Jobb esetben mások jóságának. Pedig ezek mögött mindig Isten szeretete van, amire emlékeznünk kell, amiért hálát adnunk kell, és aminek az erejével kell tovább mennünk, mert e nélkül *nincs tovább*, csak a múlt hiábavaló ismétlése van.

Visszaemlékezéseinkben vannak próbatételek, amelyek során vizsgáztunk, hogy vajon a teremtő és megváltó Isten szabályai szerint járjuk-e az életünket. Örülünk, ha olykor ezt tettük és bünbánattal reméljük jövőt azok miatt a dolgok miatt, amikor öntörvényűek, gyarlók és esendők voltunk, pedig elég lett volna a cserkész törvényeket és a fogadalmunkat betartani.

A cserkész keresi a jó utat. A mögöttünk lévő egy-két éves, vagy 2-3 évtizedes cserkészösvényünkben tanultunk? Kevesebbet tévelygünk? Tudjuk, számon tartjuk, hogy Jézus Krisztus, aki a cserkésznek is Ura, hogyan oltalmazott bennünket? Vagy csak a táborigények, rozszababb esetben a méltatlan intrikákra emlékezünk?

Mint az Evangélium szerint reformált cserkészek észrevesszük, hogy az elmúlt cserkészevben is volt elegendő anyagi javunk a cserkészhöz! De azt is vegyük észre, hogy mennyi táplálékkal – mannával – is táplált a mindenható Istenünk az elmúlt évben is. Megköszöntük? Még megtehetjük... Ne mulasszuk el, mert ezen múlik az újabb cserkészevünk minősége!

Dr. Bóna Zoltán cst. cspk.

„Állíts magadnak jelzőoszlopokat” (Jer 30,21)

100 éve lett a kommunista terror áldozata gróf Tisza István

miniszterelnökünk, aki nem csak azért emlegethető méltán a Reformáció és a református egyház összefüggésében, mert szívvvel lélekkel „szabadelvű kálvinista” volt, egyházának világi vezetője, hanem azért is mert 1918. október 31-én, a Reformáció emléknapjának estéjén törtek be otthonába, az azóta is vértelennek nevezett *őszirózsás forradalom* gyilkosai és lötték le kegyetlen brutalitással, hitvese jelenlétében. Ennyit a vértelenségről.

Tisztelő kortársa, Ravasz László püspök – egyebek mellett – ezekkel a szavakkal emlékezett rá két évtizeddel mártíromsága után: *Azért mondom a legnagyobbnak, mert nagyobb szellemi és erkölcsi képességekkel bírt, mint kortársai közül bárki. Küldetése az volt, hogy megtestesítse és igazolja a kettős monarchia politikai alapszméjét. De mivel a monarchiában bomlasztó erők jelentkeztek, Tisza István kildetése átalakult és lett: a fenyegető nagy leszámolásban megtartani a monarchiát és benne Magyarországot a maga ezer éves történeti fejlődésének teljességében. Ez megszabja Tisza István politikáját. A nemzet életét a maga alkotmányos keretei között próbálta biztosítani. Az alkotmány működését csak parlamentáris formában képzelte el... Az 1. világháborút követő években ez teljességgel ellehetetlenült, bár ki tudja mi lett volna a történelem menete, ha nincs vörös terror, nincs károlyis nemzetvesztő politika, és/de van Tisza-féle alkotmányosság.*

S milyennek látta Ravasz püspök a tragikus sorsú miniszterelnököt? *Magas, szikár ember, széles vállakkal, domború mellel, karcsú testtel. ... Hatvan éve felé is az ország legjobb óvója és legelső lovasa. ... Arcán rendkívüli szomorúság és ki nem mondott aggodalmak árnyéka honolt, szét nem jajgatható prófétai látásoknak elnyelt keserősége, öltözete modora és életmódja rendkívül egyszerű... pedig lényének utolsó porcikájáig igazi nagyúr. Szellemében az akarati vonás uralkodott, ezért elsősorban férfiasága ragadott meg, azután határozottsága, halált megvető bátorsága és vakmerő elszántsága. Ez a férfiaság nemesedett benne rendkívüli lovagiassággá, az erős emberek fegyelmezett gyöngédségévé, amelylyel nem uralkodni, hanem szolgálni kívánt.*

Természetes haza- és egyházszeretetről ezt írja a visszaemlékezés: *Szenvedélyesen szeretette mindazt, ami magyar, az Alföldet, a szántó-vető embert, a pusztán vágató ménest, a beláthatatlan gabonátáblákat. ... Szerette a magyar dalt, példabeszédeinek bölcsességét, a báj és erő, a fegyelem és szenvedély nagyszerű keverékét, a magyar táncot, ezt a láthatóvá vált zenét, mozdulatá vált lírát. Családja a reformáció óta a magyar kálvinizmus legelső nemzetségei közé tartozott, és ő személyes vallásosságával, odaadó egyházépítő szolgálatával mindenkifelett pedig egyéniségének és jellemének életstílusával a hagyományos magyar kálvinizmus megtestesítője. Az emberek nagyságát nem a hasznuk mérik, sem nem az eredményeik, hanem az a szellemi és erkölcsi erő, amelyet életükben és halálukban megmutattak. Ezzel a mértékkel mérve Tisza István ezer éves történelmünknek legnagyobb alakjai közé tartozik. Magyarsága, erkölcsi ereje, példaadó élete, hősi halála nemzeti műveltségünk legnagyobb értékei közé sorozzák.*

Négy alkalommal követte el ellene merényletet. A negyediket ellenállás nélkül szenvedte el. Utolsó szavai ezek voltak: *Ennek így kellett történnie.* Ez a mondat is tükrözi a nagy és nagyszerű ember alázatos, zsoltáros hitét: *”Az erős Isten Uraknak Ura...”* (50. Zsolt.) Élete legyen példa, emléke legyen áldott!

Dr. Bóna Zoltán cst. cspk.

„A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött léleekben” (Lk 1,80)

ICHTHÜSZ – Sztárai emléktúra 2018.

A Magyar Cserkészszövetség ICHTHÜSZ Közössége alapos tervezés és szervezés után július 2-8. között megvalósította régi tervét, hogy Sztárai Mihály missziós területét vízen és szárazon az egy hét adta keretek között meglátogassa, ott szellemi, lelki élményt szerezzen magának úgy, hogy közben élvezzi az evezés és kerékpározás örömeit és fáradalmait.

*Sztárai a példakép, / Élményünk a Kopácsi rét,
Duna, Hulló, Partalja / Soli Deo Gloria!*

– csatakiáltás visszhangzott az említett nagy folyó és kisebb csatornák, no meg a Kopácsi rét tájain. A folyók sorát a Sugovica még szaporítja, hiszen a túra Bajáról indult.

Ahogy az a túráinkon lenni szokott, a tartalomra nagy hangsúlyt fektettünk, amely ez esetben így nyer kifejezést: „Sztárai emléktúra a Mohácsi Vésztől a nemzet éledéséig az Evangélium hirdetésével”. E mondatban azt a történelmi tényt sűrítettük bele, amely szerint Sztárai Mihály részt vett és túlélője a Mohácsi csatának és azt követően a nádasokban bujkáló baranyai nép lelkigondozásával, vigasztalásával 120 gyülekezetet alapított meg. Ennek alapján született csatakiáltásunk első mondata, mert ilyen csodára ma is szükség lenne.

A Trianoni Békediktátum 70 évét a Jugoszláviába került baranyai magyarság viszonylag jól túlélte. Ugyanakkor szinte végzetes nyomot hagytak életükben a 90-es évek háborúi, a kiöregedés, az elvándorlás, valamint a vegyes házasságok, amelyek összességében megtizedelték az ottani magyar közösséget. Mintha megismétlődött volna a Mohácsi Vész. Abból azonban volt feléledés... Ebből vajon lesz?! Higgyük, hogy lesz! – „mert Istennek semmi sem lehetetlen”. És ha Sztárai tényleg a példaképünk, akkor még mi is előmozdíthatjuk ezt...

A velemjárónk természetesen arra is tesz utalást, hogy 170 éves évfordulója van az 1848/49-es szabadságharcnak, amely ezt a vidéket sem kerülte el, sőt Petőfi Sándor is eltűnődik a Dráva partján a magyar sorsról. Hegedűs László verse és egy népdal emlékeztet a Drávára, amelyen ugyan nem eveztünk, de amelybe Eszéknel megmártóztunk. Természetesen nem hiányzik a velemjáróból Sztárai Mihály rövid életrajza, Kopács falu, a Kopácsi rét és a Baranyai háromszög rövid ismertetése sem. Nem beszélve azt a halászléreceptet, amelynek radikális és kompromisszumot nem tűrő eleme, hogy nem passzírozza a halat. Ez a recept egyébként az én ismereteim szerint csak a Duna déli szakaszán érvényes és persze azoknál, akiket a szíve és az ízlése oda köt. A 16 oldalas velemjáró

természetesen 8 napra ad bibliai eligazítást, Ravasz László bölcs mondásait, a reggeli áhítathoz illő Dicséreteket és természetesen a napnak rövid evezős és szárazföldi programjait a fantasztikus menüvel együtt.

A velemjáróban nem szerepel, mert nem terveztük az az élményünk, hogy a horvát hatóságok első neki futásra csak Vukováron engedtek volna kikötnünk, ami messze túl volt a célunkon és lehetetlen is volt odáig eljutni a nap hátralévő részében. Így azt az éjszakát a bácskai Bezdanban töltöttük, majd másnap Apating Szerbiában eveztünk és eltűnődhettünk azon, hogy milyen barátságosak az Unión kívüli hatóságok és milyen barátságtalanok azok, akikkel egy Európában élünk. Mire a Hullóhoz értünk, Hudik Robi cserkészársunk, aki immáron Mohácson gyógyszerész nem kevés telefonnal és sok-sok kilométer autózásával megtalálta a törvényes kikaput, amelyen keresztül bejutottunk Horvátországba, aztán a Hullóba, aztán célunk/tervünk megvalósulásába. Isten áldja önzetlen és sikeres fáradozásáért egész életében.

Az alábbiakban egy képes bepillantást nyerünk e hét csodás nap részleteibe.

„Sztárai példakép”,
aki a legnehezebb
időben hegedűvel
kísért szoltárokkal
és dicséretekkel
bátorította a pogány
szorításban vergődő
nemzetét

Indulásra készülődünk a bajai cserkész vízitelepen. A kedélyes ismerkedés is szolgálhatja a vídám célba érést

Még a Sugovicában, de végre vízen a 6 hajó:
3 kialboat, 3 kenu

Már nincs messze Mohács, de kell a pihenés

A mohácsi remek vacsora a Sokáci révnél a helyi reformátusok vendégszeretetéből

Indulás Horvátországba. Adminisztratív problémák merültek fel a horvát beléptetéssel kapcsolatban, de nekivágunk. A gondterhelt arcok ezt tükrözik

Áhítat a vízen. A kenu-kielboat kombináció azért is jó, mert így mindenki tud háttal ülni mindenkinek

A mohácsi emlékhelyet szintén a helyi gyülekezet segítségével látogattuk meg. Megrázó élmény volt és sokat tanultunk

Aggodalmunk beigazolódott. Csak Szerbiában tudtunk kikötni, de ott ideális helyen. Kedves helyi magyarokkal és szerbekkel töltte az estét. A képen a reggeli készülődés látszik: nem adjuk föl, megyünk Apatinig és várjuk a csodát, hogy Apatin alatt bebocsátást nyerünk Horvátországba

Csobbanás Apatin fölött

Olykor még egy kis alakzatot is föl tudunk venni

Még mindig a Kopácsi réten

Ez egy szerény reggeli, általában gazdagabb volt

A csoda megtörtént. A csoda anygala pedig dr. Hudik Róbert volt, akit évtizedes cserkészbarátság fűz hozzánk. Mint mindig, most is rendelkezésünkre állt. 48 óráját és összes kapcsolati tőkéjét mozgósítva megszervezte, hogy a Hulló torkolatánál, jó pénzért (számla ellenében), a vízzen beléphettünk Horvátországba. A Hulló a csodálatos Kopácsi rétenek egy természetes csatornája, ahová külön engedéllyel jutottunk be és élveztük a párját ritkító csodálatos vízi világot és gyakorolhattuk – főleg a kielesek – a manőverezés szükségének ritka kihívását

Ezekben a nádasokban Sztárai is hegedült. Persze fenntartói engedéllyel, biztonságos kenuban és törökök nélkül mindez egy kicsit egyszerűbb.

A győztes csapat a Partalja partján a Kopácsi táborhelynél

A gyönyörű kopácsi templom a méltóságteljes parókiával. Itt szolgált több mint hat évtizeden át Narancsik Pál esperes, a túra „Dobosainak” nagyapja/dédapja.

Utolsó nap tisztelegtünk a laskói világháborús hősök emlékművéneél. Háttérben és jobb oldalon fölül a közel ezer főre épült református templom, amelynek gyülekezetét Sztárai alapította és pásztorolta. A laskói magyar népen sajnálatosan érvényesültek Tompa Mihály, Arany János, Vörösmarty Mihály nemzetpusztuló víziói. Mindazonáltal az igehirdetés példás biblikussággal a megmaradás és megtartatás reménységéről és a helytállás lehetőségéről szolt ifjú Csáti Szabó Lajos lelkészúr szívéből. Az édesapa, főtiszteletű Csáti Szabó Lajos püspök emeritus köszöntése és vendégszeretete tette föl a koronát a baranyai háromszögben tett élmény dús, tanulságos programunkra.

Egyedül Istené a Dicsőség!

Dr. Csobolyó Eszter cst. cspk.

„Egymás terhét hordozzátok...” (Gal 6,2)

A Benedek Elek cscs. naplója a 30., jubileumi táborunkról Börzsöny-Szénpatak, 2018.07.29 - 08.07.

A tábor létszáma változó volt. 43 cserkész volt az állandó, de volt amikor 54-en ültünk az asztalokhoz.

- 0. nap 13-fővel indult a táborépítés.
- 30-án a törzs is megérkezett. Megtörtént a tábor végleges kialakítása, este főzés, fiúk-leányok külön versenyszerűen.
- 31-én őrsi nap volt, amelynek keretében az őrök az előre kialakított programot hajtották végre: kószák, cserkészek, lányok, kiscserkészek.
- 01-én Thomán Zoli programjai, este felhőszakadás, a sátraink jól vizsgáztak.
- 02-én nemzet- és honvédelmi nap a készenléti rendőrség bemutatójával, délután túra.
- 03-án kirándulás Visegrádra. Kisvonat, túra, fürdés a Dunában, hazajövetel.
- 04-én identitás megőrző nap. Leányos és fiús programokkal, este hamburgerezés.
- 05-én vasárnap reggel interaktív tábori istentiszteleten vettünk tevékenyen részt. Délután vízi bomba csata, este vihar.

- 06-án kézműves program volt, és ami elmaradt: megkoszorúztunk 3 katonasírt, éjszakai túra, bátorságpróba, csillagászkodás.

- 07-én táborbontás, csomagolás, tereprendezés, könnyes búcsú.

Lelki életünk Nagy Márti vezetésével történt. A kövek témáját dolgoztuk fel, a kövek szerepe a Bibliában címmel.

A gazdag programokat a dr. Fónyad Dezső Alapítványunk a NEA-nál nyert pályázattal, Monor Város pályázatán nyert összeggel és természetesen a gyülekezetünk támogatásával finanszíroztuk, s ez által a részvételi díj jelképes volt.

Idén is volt nemzetközi karaktere táborunknak, mert volt cserkészünk Németországból, Angliából, Wales-ből, és Svédországból. A legkisebbeket az anyukájuk is elkísérte. A legfiatalabb résztvevő 2,5 éves kislány, a legidősebb jómagam.

Persze ünnepeltük a 30. táborot. Tortával köszöntöttek, nosztalgiáztunk, emlékeztünk a táborfüzereknél. Jó volt az együttlét a régiekkel, Mártikával, állandó lelki vezetőnkkel, aki a 30 év alatt minden táborunkban ott volt, Mónival, Lacával, Pepével, Herzoggal. Ők is aktívan töltötték a táborot, sajnos csak néhány napig.

Hálát adunk a gondoskodásért, az oltalomért, a kalandokért, Isten meg nem érdemelt kegyelméért. Soli Deo Gloria, Egyedül Istené a Dicsőség.

Nagy László cst. cspk.

„Lábam előtt mécses a te igéd...” (Zsolt 119,105)

ICHTHÜSZ Vezetői Fórum

2018 Berekfürdő október 05-07-ig

Október 5. Péntek

- 17.00 regisztráció, szálláshelyek elfoglalása
- 17.30 zászlófelvonás nyitó áhítat – Nagy László
- 18.00 vacsora: svédasztal – „ha jöttök lesztek, ha hoztok esztek”
- 19.00 megnyitó istentisztelet – Szuhánszky Gábor
- 19.30 100 éve lett merénylet áldozata gr. Tisza István miniszterelnök –
Bóna Zoltán
- 20.00 „Vízi túránkról” képes beszámoló – Hamza István
- 21.00 A 2019-es Maros túra exponálása
- 21.30 Zászlólevonás, záró imádság, takarodó

Október 6. Szombat

- 07.00 ébresztő, reggeli torna, tisztálkodás
- 08.00 reggeli áhítat, zászlófelvonás, reggeli – Csobolyó Eszter
- 09.30 Forgószínpad: cserkészélet, törvények/fogadalom/cserkészérettörténet/
pacalfőzés, alakizás
- 12.30 ebéd
- 13.30 szabadfórum-fürdő
- 17.30 a 2018-os programok értékelése/hátralévők megerősítése; a 2019-es
programok tervezése
- 19.00 vacsora
- 20.00 tábortűz: monoriak táborbeszámolója
- 21.00 zászlólevonás, záró imádság, takarodó

Október 7. Vasárnap

- 07.00 ébresztő, reggeli torna, tisztálkodás
- 08.00 reggeli áhítat, zászlófelvonás, reggeli – Bóna Zoltán
- 09.00 részvétel a helyi istentiszteleten
- 11.00 Tisztújítás, jelölés lezárása +
- 11.30 ICHTHÜSZ újság, ICHTHÜSZ honlap, any other business
- 12.30 ebéd
- 13.30 zászlólevonás, záró áhítat, könnyes búcsú – Nagy László

Jelentkezés: a lap elérhetőségein. Részvételi hozzájárulás 4.00 Ft/fő.

+) Lásd a tavaszi Közgyűlés idevonatkozó határozatát: *Tisztségek, tisztségviselők: Az elnök elmondja, hogy a Reformáció 500 adta elfoglaltságokhoz képest háttérbe szorult a tisztségek és tisztségviselők újragondolása az elmúlt esztendőben. Ezért javasolja, hogy a jelenlegi elnökség, a teológiai titkár és az újság főszerkesztője, akiknek a mandátuma e Közgyűléssel lejár ügyvivői vezetőségként, illetve tisztségviselőként kapjanak megbízatást e Közgyűléstől a 2019-es Közgyűlésig, amely tisztújító Közgyűlésként is funkcionál. **A Közgyűlés a fenti javaslatot elfogadja.***

*Az elnök javasolja, hogy ezzel egy időben hirdessük meg az elnök, főtítkár, teológiai titkár, újság főszerkesztő pozíciókra a jelölést, amelynek határideje az őszi fórumunk legyen. Jelölhet a Magyar Cserkészszövetségben igazolt protestáns, a Közösségünkhöz tartozó 16 évesnél idősebb cserkész csapatonként három fős csoportot alkotva. Jelölt lehet az ICHTHÜSZ Közösség elmúlt három évében nyilvánvaló aktivitást mutató, a Magyar Cserkészszövetségben igazolt cserkész. A jelölés a Közösség címén írásban történhet az említett határidőig. **A Közgyűlés a fenti javaslatot elfogadja.***

*Az elnök javasolja, hogy az elmúlt évek tapasztalata alapján hozzunk létre két pozíciót. Az egyik legyen az ICHTHÜSZ vezetőtiszte, a másik pedig az ICHTHÜSZ kiscserkész-szakvezető. Nem titkolja és természetesen csak informálisan osztja meg azt a gondolatát, hogy az első pozícióra Bedekovics Péter++, a másodikra Kocsis Zsófia cserkész-tiszteket látja most a legalkalmasabbaknak. **A Közgyűlés az új pozíciókat a fentiek szerint létrehozza. A jelöléseket ezekre a pozíciókra is várja.***

++) Bedekovics Péter időközben minden ICHTHÜSZ pozíciójáról lemondott, ill. azoktól visszavonult fontos országos megbízatására való hivatkozással.

A Magyar Cserkészszövetség ICHTHÜSZ Közösségének folyóirata (ISSN 1219-6479)
Kiadja az Evangéliumi ICHTHYS Cserkész Alapítvány, www.dunavarsanyireformatusok.hu
2336 Dunavarsány, Kolozsvári u. 7. KDB 13597539 12302010 00031878

Felelős kiadó: Nagy László. **Szerkeszti:** a szerkesztő bizottság

A Bizottság elnöke: dr. Bóna Zoltán. **Főszerkesztő:** dr. Csobolyó Eszter

A bizottság tagjai, a rovatvezetők:

1. A Mester itt van és hív téged (Jn 11,28) – Igemagyarázat: Szuhánszky Gábor
2. Állíts magadnak jelzőoszlopot (Jer 30,21) – Visszaemlékezések: dr. Bóna Zoltán
3. A kisgyermek pedig növekedett, és erősödött lélekben (Lk 1,80) – Cserkészpedagógia:
4. Egymás terhét hordozzátok... (Gal 6,2) – Csapatélet:
5. Örüljete az Úrban mindenkor! (Fil 4,4) – Évfordulók - Ének - Játék - Humor: Botos Mária
6. Lábam előtt mécses a te igéd... (Zsolt 119,105) – Hivatalos rész: Nagy László

A lap megrendelhető Közösségünk címén: 2336, Dunavarsány, Kolozsvári u. 7.

Tel.: 06-20 9143-893

e-mail: dunavarsany.ref@gmail.com • Honlap: www.dunavarsanyireformatusok.hu